

Status of *Tzitzit* When the Garment Rips and Is Repaired

My *tallit katan* sometimes rips a little around the neck area and I don't know if it is still kosher. If I sew it back up, do I have to undo and retie the *tzitzit*?

1. מגן אברהם ס"י טז, הקדמה

וכתב מטה משה בשם מהרי"ל דיש לעשות הכתמים רחבים דלא ליתא אורא דהאי גיסא ודהאי גיסא ויבטל ליה:

2. משנה ברורה ס"י טז ס"ק ד

אם הגדול מתבייש לצאת בו אפילו באקראי לשוק, לא חשיב כמות אפילו אם לובשו בביתו; ויש חולקין בזה וסבירא להו דלא בעינן רק אם יש בו כדי לכסות ראשו ורובו של קטן. והסכימו האחרונים להחמיר שלא לברך על טלית קטן אף שיש בו כדי ראשו ורובו של קטן אם הגדול מתבייש לצאת בו באקראי לשוק, דאף שהוא יוצא, בטלה דעתו אצל כל אדם. ובענין שיעור ראשו ורובו, כתב ... ששיעורו שלושה ריבועי אמה באורך וחצי אמה ברוחב. וכתב על זה המחצית השקל והארצות החיים שאין סמך לזה מן הש"ס, ובפרט במה שכתב חצי אמה ברוחב. ומנהג אנשי מעשה לדקדק שיהיה בו אמה מלפניו ואמה מלאחריו ונקב בית הצואר אין עולה למנין, ובטלית קטן כזה יצא מן הספיקות ויכול לברך עליו; ועל כל פנים לא יפחות משלושה ריבועי אמה באורך לכל צד, דאי לאו הכי יש בו חשש ברכה לבטלה, כי כתבו האחרונים שמדדו ונמצא ששיעור ראשו ורובו של קטן הוא אמה וחצי... ומה שנוהגין האשכנזים שלוקחין חתיכת בגד קטן אחד מלפניו ואחד מלאחריו ותופרין בהם רצועות ועושים בהם ציצית – אין יוצאין בזה כלל חובת ציצית, ומלבד שמבטלין מצות ציצית, מברכין ברכה לבטלה בכל יום ועוברים על לא תשא, גם אסור לצאת בו בשבת

3. שולחן ערוך אורח חיים ס"י י סעי' ה

היו לה שלוש כנפות ועשה בהם שלוש ציציות, ושוב עשה לה כנף רביעי ועשה גם בו ציצית, פסולה משום "תעשה" (דברים כב, יא) – ולא מן העשוי.

4. שולחן ערוך אורח חיים ס"י טו סעי' ג

טלית מצוייצת כהלכתה שחלקה לשתיים ובכל חלק יש בו שיעור להתעטף ונשאר לכל אחת מהם ציצית אחת או שתיים, אין בו משום "תעשה" – ולא מן העשוי.

מגן אברהם שם ס"ק ד

אין בו. והב"ח כתב דפסול כשתופרה באחרת, דכשמתחיל לתפור נתבטל הכנף ואין לכל חלק אלא שלוש כנפות, וכשהחזיר ותופר כולה הוזה ליה תעשה ולא מן העשוי – עד כאן לשונו. ולי נראה דכשר, דהא בהדיא אמרינן בגמרא: נקרע חוץ לשלוש – יתפור ... ומה לי נקרע חתיכה ממנה ותופר, או חלוק לשנים, וכן כתב הבית יוסף בשם הרשב"א. והטעם דכשמתחיל לתפור נעשו שניהם בגד אחד; ועוד הא אמרינן סימן י' ס"ג: אף על פי שתפר כנפות טליתו לא נפטרה; משמע דהתפירה אינה מבטלת הכנף... לכן נראה לי דמותר לתופרה:

ט"ו אורח חיים שם ס"ק ג

... אלא שבוזה שנחלק לשנים צריך להתיר הציצית של חלק אחד מהם, ואחר שיתפרם יחד הוי זה החלק שאין בו ציצית כמו תוספת על חלק הראשון שיש בו ציצית, דהרי יש בו חלק שראוי להתעטף ואחר כך עושה ציצית מחדש בחלק השני שהוא תוספת לראשון

משנה ברורה שם ס"ק ט

אין בו וכו' – דהציצית שנשארו אין שם פסול עליהם כיון דיש בהן כדי שיעור עיטוף; על כן אם ירצה, יכול לצרף לאותו החצי חתיכה מבגד אחר ולעשות ציצית חדשים על הכנפות החדשים, וכל שכן שיכול לעשות מן החצי טלית שלם, דהיינו שיעשה שתי ציצית על הכנפות המהודשים. ואם ירצה לחבר החלקים שנתחלקו אחד לחבירו, יש אומרים דצריך מתחלה להתיר הציצית מן חלק אחד ואחר כך יתפרנו, ואחר שיתפרנו יטיל בו ציצית, דאם לא יתיר, הוי בכלל תעשה ולא מן העשוי; אבל רוב האחרונים מקילין וסוברים דזה לא הוי בכלל תעשה ולא מן העשוי, ומכל מקום טוב להחמיר לכתחלה:

5. חזון איש, אורח חיים ס"י ג ס"ק יט

והנה לפי מה שכתבתי דכל כתף צריך להיות מרובה על הפרוץ שבאמצע, יש לדון בנקרע קצת הכתף ואינו מרובה עכשו על הפרוץ אם הוא פסול, ונראה דהוא כשר דקרע לא חשיב כחסר, וכיון דרוב הטלית שלם הקרע אינו מפסיד, וכל שכן דמותר לתפרו.